

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5021

гр. София, 12.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 12.06.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **5002** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.3 ГПК.

По делото е постановено Решение № 3027 от 04.05.2023 г., с което по жалба на В. Т. Д., е отменена Заповед № РД-02-33-149 от 11.05.2022 г. на министъра на туризма, с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл – поради „съкращаване на длъжността”, считано от 11.05.2022 г.

Постъпила е молба от 16.05.2023 г. от ответника министър на туризма, чрез адв. С. С., с искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските за адвокатско възнаграждение чрез намаляването им от 1000 лв. на 500 лв. Формирана е искане за присъждането им в минимален размер.

Насрещната страна В. Т. Д., редовно уведомен на 25.05.2023 г., не взема становище по молбата. Административен съд София град, като съобрази характера на производството и становищата на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл.248, ал.1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Молбата е постъпила в срока по чл.248, ал.1 ГПК, поради което съдът я намира за процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съдът е изложил пространни мотиви в решението си, защо приема, че сторените разноски за адвокатско възнаграждение от 1000 лв. следва да се присъдят в пълен размер, като възражението на ответника по чл.78, ал.5 от ГПК е неоснователно.

Съгласно чл.78, ал.5 ГПК ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер

съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). На основание чл.36 от Закона за адвокатурата е приета Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, според чл.8, ал.3 от която минималният размер на адвокатското възнаграждение е 500лв., а не както неправилно е посочено в решението – 1000 лв.

За да присъди пълния размер на заплатеното адвокатско възнаграждение съдът е съобразил размера на минималната работна заплата към момента на подписване на договора за правна помощ (710 лв.), както и проведените по делото 4 броя открити съдебни заседания и извършени от адв.П. В. процесуални действия, които напълно съответстват на правната и фактическа сложност на спора. Съобразно последното обстоятелство съдът намира, че не следва да се намалява размерът на адвокатското възнаграждение до минималния такъв.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 16.05.2023 г. на ответника министър на туризма, чрез адв. С. С., с искане за изменение на постановеното по делото Решение № 3027/04.05.2023 г. в частта за разноските за адвокатско възнаграждение чрез намаляването им от 1000 лв. на 500 лв.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: